Het gaat in deze blog over het boek "Van feest naar feest" waarin Marius van Leeuwen de christelijke feesten + hun geschiedenis en betekenis beschrijft. Het is een dik boek en ik haal slechts de krenten uit de pap die met onze kerk, de Doopsgezinde- Remonstrantse kerk, te maken hebben. Begin eerste hoofdstuk:

"Bij godsdiensten horen feesten. In het jodendom zijn Pesach, Loofhuttenfeest en grote Verzoendag weerkerende hoogtijdagen. Christenen vieren jaarlijks Kerstmis, Pasen, Pinksteren. En moslims kennen op vaste tijden in het islamistisch jaar het Suiker- en het Offerfeest. Blijkbaar is het eigen aan godsdiensten er bijzondere dagen op na te houden, die volgens een vast patroon de dagelijkse gang van zaken doorbreken. Dat verschijnsel is ouder dan jodendom, christendom en islam" (citaat).

Drie dimensies van tijd: de kosmische tijd (1) die gaat over de ritmiek, alles heeft zijn eigen vaste tijd; de historische tijd (2) die gaat over heden, verleden en toekomst; de tijd (3) die zorgt voor onderbreking van het alledaagse. Zij vormen met z'n drieën een remedie tegen routine, de vergeefsheid en de vluchtigheid van het alledaagse leven.

Het kerkelijk jaar ziet er vandaag de dag voor DoRe als volgt uit:
– Zondagsviering,
– Veertigdagentijd voor Pasen: begin van de vastentijd, bij DoRe een soort van versobering,
– Witte donderdag: 's avonds viering van het avondmaal,
– Goede Vrijdag: Jezus wordt gekruisigd,
– Stille Zaterdag: Jezus ligt in zijn graf,
– Paasdag: het graf is leeg. Jezus vertoont zich onder de mensen,
– Hemelvaart 40 dagen na Pasen: Jezus verdwijnt van de aarde,
– Pinksteren 50 dagen na Pasen: Gods geest openbaart zich d.m.v. geloofsverhalen voor iedereen verstaanbaar,
– Laatste zondag voor advent: herdenking van overledenen,
– Advent 4 weken voor Kerstmis: De kerk bereidt zich voor op
– Kerstmis ook Geboortefeest genoemd op 25 december: een onschuldig kind wordt geboren dat uit zal groeien tot de hier bovengenoemde Jezus en die heden nog onder ons leeft.

De bijbel, geen geschiedenisboek maar wel een boek met verhalen over de mentaliteit van de mensen vanaf het oeroude scheppingsverhaal tot en met de eerste eeuwen van onze jaartelling, doet uitgebreid verslag van de christelijke feesten. Al deze feesten hebben een positieve afloop. ("Zie, ik maak alle dingen nieuw" de tegelspreuk bij de ingang van de DoRekerk). De bijbel bestaat uit twee testamenten, deel I voor het oude- en deel II voor het nieuwe testament. Veel verhalen uit beide delen hebben met elkaar te maken. Voorbeelden: Sara, vrouw van Abraham (deel I) en Maria (deel II) worden wonderbaarlijk zwanger: Kerstmis. Jona (deel I) uit de walvis ontsnapt, Jezus (deel II) ontsnapt aan zijn graf: Pasen. De spraakverwarring bij de torenbouw van Babel (deel I) en het spreken in vreemde talen tijdens het Pinksterfeest (deel II).

Onlosmakelijk verbonden met Pasen zijn de paaseieren. De profeet Jona (deel I) kennen we uit het verhaal dat hij bij een schipbreuk opgegeten wordt door een grote vis. Drie dagen en nachten zit hij in die vis, dan wordt hij levend uitgespuugd door de vis. Jona, zijn naam betekent **duif**, zit eigenlijk als een ongeboren vogel/duif in de eierschaal (maag van de vis), zoals Jezus (II) na zijn dood begraven was in een rotsgraf, afgesloten met een rotsblok. Nadat Jona uitgespuugd is komt hij als duif uit het ei en toont hij zijn kwaliteiten; liefde, vriendschap, onschuld, vrede enz. Zo toont Jezus dezelfde kwaliteiten als hij uit zijn graf opgestaan is.

Janneke C. lid DoRekerk,
maart 2026 (3)